

Preek, hemelvaart van de Heer, 14 mei 2026

For English translation scroll down

Lezing uit de Handelingen van de apostelen *Hand. 1, 1-11*

Lezing uit de Brief van de heilige apostel Paulus aan de Christenen van Efeziërs *Ef. 1, 17-23*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 28, 16-20*

Broeders en zusters in Christus,

Jezus is na zijn verrijzenis niet meteen naar de hemel opgestegen, maar pas veertig dagen later. Dat is op deze dag, Hemelvaartsdag. Daar staan we niet bij stil maar het is misschien toch ook merkwaardig dat Jezus niet, na zoveel strijd en pijn en lijden, meteen de glorie van de Vader is binnegegaan, maar nog veertig dagen daarmee gewacht heeft.

Dat heeft Jezus voor zijn leerlingen en dus ook voor ons gedaan! Als we alleen het lege graf zouden hebben en verder niets, dan vroegen we ons toch af: Waar is Hij gebleven? Dan zullen mensen zeggen: Zijn lichaam hebben ze nooit teruggevonden. Hij is weg en we weten niet waar Hij is! Is dat dan het geloof van de verrijzenis. Dat zou wel heel veel geloof vragen. Jezus verscheen na zijn verrijzenis gedurende veertig dagen aan zijn leerlingen juist om te laten zien dat Hij, die gestorven was, werkelijk leeft. Hij die dood was, is niet dood. O wonder, Hij leeft.

Tegen de Emmaüsgangers zei Jezus: “Moest de Messias dat alles niet lijden om in zijn glorie binnen te gaan?” Zijn dood en verrijzenis is de geboorte naar het nieuwe leven. De leerlingen hadden dat nog niet begrepen. Dat is de reden dat Jezus na zijn verrijzenis nog veertig dagen bij hen bleef om te laten zien dat de dood de toegang is om de glorie van de Vader binnen te gaan. Waar de dood een nieuwe geboorte is, is er geen dood meer.

Vandaag verlaat Jezus zijn leerlingen en gaat Hij de glorie van de Vader binnen. Nu is Jezus' aardse opdracht vervuld. Hierover kunnen we twee dingen zeggen. De leerlingen hebben Jezus nu gezien waar Hij heengaan is en waar Hij naar toe gegaan is. Zij hebben nu de zekerheid dat Hij werkelijk naar de Vader opgegaan is.

Als tweede: Jezus gaat als verreezen mens de hemel binnen. Jezus is niet een geest die in de heerlijkheid van de Vader wordt opgenomen maar een mens van vlees en bloed. Zo zullen ook wij als mens verheerlijkt worden en als mens verrijzen en als mens de hemel, het eeuwige leven binnengaan. Dan zijn wij echt verlost. De leerlingen zijn dan ook zeer verheugd en keren met grote blijdschap naar Jeruzalem terug. Dat is de vreugde van ons Paasgeloof.

Anderzijds zullen ze zijn Hemelvaart natuurlijk ook als een gemis ervaren hebben. Ze zijn nu alleen, een beetje verweesd. Nu moeten zij op eigen benen staan. Jezus geeft bij zijn Hemelvaart de leerlingen wel een opdracht mee. “Gaaf dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb.” Zij moeten het werk dat Jezus begonnen is, voortzetten. Dat gebeurt nu al 2000 jaar lang. Hoe kan dat? In de Handelingen van de apostelen zegt de schrijver, de evangelist Lucas: “En de Heer werkte met hen mee”.

De leerlingen waren na de Hemelvaart van de Heer angstig en sloten zich op in de zaal van het Laatste Avondmaal. Het waren geen helden. Biddend wachtten ze op de komst van de Heilige Geest, de Gave Gods. Jezus had hun beloofd dat zij met kracht uit den hoge zouden worden toegerust. Wat dat is, weten ze nog niet. Die negen dagen tot Pinksteren waarin zij in gebed bijeen waren noemen wij de Pinksternovene. Het is op Pinksteren, toen de Heilige Geest in hen werd uitgestort, dat zij de kracht krijgen om er op uit te gaan om de Blijde Boodschap van de verlossing te verkondigen.

Die oproep van Jezus: "Gaat uit over de hele wereld" klinkt door tot op de dag van vandaag en wordt door velen ter harte genomen. Het is de Heilige Geest die de eeuwen door de mensen bezielt heeft en nog steeds bezielt om het werk van Christus voort te zetten. Die leerlingen waren geen helden, die twaalf apostelen waren geen geleerden, geen rijken, geen soldaten, zij stelden niets voor tegenover de groten der aarde met al hun rijkdom en macht. Menselijkerwijs hadden ze nooit kunnen standhouden en zouden ze allang aan de vergetelheid zijn toevertrouwd als het niet Gods Heilige Geest is die zijn volk, de Kerk, leidt. Hij leidt de Kerk de eeuwen door. Vandaag geeft Jezus de apostelen de opdracht om het Evangelie te verkondigen tot aan het einde van de wereld. Dat doet de Kerk.

Jezus stijgt vandaag op ten hemel. Zijn werk op aarde is nu geëindigd. Vanuit de hemel zal Hij zijn Heilige Geest zenden. Door zijn Heilige Geest is Jezus in zijn Kerk altijd bij ons. "Zie, Ik ben met u, alle dagen van uw leven".

Het eerste woord van Jezus na zijn verrijzenis tot zijn apostelen was: Vrede zij u! Het Evangelie is de boodschap van vrede; vrede met God, vrede met elkaar en vrede met jezelf door de Heilige Geest. Die Heilige Geest heeft de wereld vandaag hard nodig. Laten wij in deze novene voor Pinksteren bidden met Maria en de apostelen om de komst van de Heilige Geest. De kracht van de Heilige Geest is sterker dan alle machten van de wereld. Moge de Heilige Geest ons sterken, de Heilige Geest van de Vader en de Zoon, van om als waarachtig Christen te leven en zo te getuigen van ons Christen zijn.

We mogen ook naar Maria kijken. Maria, een eenvoudig meisje uit Nazareth, had niet doorgeleerd. Zij was niet rijk en niet machtig. Zij was wel rijk in geloof. Zij liet zich leiden door het Woord van God: "Mij geschiede naar uw Woord!". Daarom heeft God haar uitverkoren en haar groot gemaakt. Zij bezong de vreugde van de uitverkiezing in haar Lofzang, het Magnificat: 'God heeft genadig neergezien neer op de kleinheid van zijn dienstmaagd!' God maakte haar groot door de Heilige Geest. Zo groot dat zij na 2000 jaar nog steeds met veel liefde vereerd wordt. Moge wij als Maria zijn, klein en eenvoudig maar groot in geloof, dan zal God ook ons hoog verheffen. Laten we ons in deze novene van Pinksteren met haar verenigen en met de apostelen in het gebed, in de zaal van het Laatste Avondmaal. En bidden wij op haar voorspraak dat het vuur van de Heilige Geest opnieuw in ons moge ontbranden, dat in de Kerk een nieuw Pinksteren mag aanbreken om van ons waarachtige christenen te maken. Onze Lieve Vrouw ter Eijk: Bid voor ons. Amen.

Solemnity of the Ascension of the Lord.

14. May 2026

Homily by Fr. Frank As

Reading from the Acts of the Apostles Acts. 1, 1-11

Reading from the Letter of the Holy Apostle Paul to the Christians of Ephesians Eph. 1, 17-23

Reading from the Holy Gospel according to Matthew. Mt. 28, 16-20

Brothers and sisters in Christ,

Jesus did not ascend to heaven immediately after his resurrection at Easter, but only forty days later. That is on this day, Ascension Day. We do not dwell on that, but it is perhaps also remarkable that Jesus, after so much pain and suffering, did not immediately enter into the glory of the Father, but waited another forty days to do so.

Jesus did that for his disciples and therefore also for us! If we only had the empty tomb and nothing else, we would still ask ourselves: Where has He gone? Then people will say: They never found His body. He is gone and we don't know where He is! That would require a lot of faith. No, Jesus appeared to his disciples after his resurrection for forty days precisely to show that he who had died is really alive. He who was dead is not dead. Oh wonder, He lives.

To the disciples of Emmaus, Jesus said: "Did not the Messiah have to suffer all this in order to enter into his glory?" His death and resurrection is the birth to new life. The disciples had not yet understood that. That is why Jesus stayed with them for forty days after his resurrection and during that time appeared to them to show that death is the entrance to enter into the glory of the Father. Where death is a new birth, there is no more death.

Today Jesus leaves his disciples and enters into the glory of the Father. Now Jesus' earthly mission has been fulfilled. We can say two things about this. The disciples have now seen Jesus go and seen where He has gone. They now have the certainty that He has truly ascended to the Father.

Second: Jesus enters heaven as a risen human. Jesus is not a spirit who is taken up into the glory of the Father, but as a human, with a body of flesh and blood, He enters into God's glory. In the same way, we too will be glorified as human beings and will rise as human beings and enter into heaven, eternal life, as human beings. Then we are really redeemed. The disciples are therefore very happy and return to Jerusalem with great joy. That is the joy of our Easter faith.

On the other hand, they will of course also have experienced his Ascension as a loss. They are now alone, a bit orphaned. Now they have to stand on their own two feet. Jesus does give the disciples a task and responsibility at his Ascension: "Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, teaching them to observe all that I have commanded you." They must continue the work that Jesus started. This has been happening for 2000 years now. How is that possible? In the Acts of the Apostles, the writer, the evangelist Luke, says: "And the Lord worked with them".

The disciples were anxious after the Ascension of the Lord and locked themselves in the room of the Last Supper. They were not heroes. Praying, they wait for the coming of the Holy Spirit, the Gift of God. Jesus had promised them that they would be equipped with power from on high. They don't know what that is yet. We call those nine days until Pentecost the Pentecost novena. It is at Pentecost, when the Holy Spirit was poured out into them, that they receive the strength to go out and proclaim the Good News of salvation.

That call of Jesus: "Go out into all the world" resonates to this day and is taken to heart by many. It is the Holy Spirit who has inspired and continues to inspire men throughout the ages to carry on the work of Christ. Those twelve apostles were not scholars, not rich, not soldiers, they were nothing compared to the great ones of the earth with all their wealth and power. Humanly speaking, they could never have endured and would have been consigned to oblivion long ago if it were not God's Holy Spirit who guides his people, the Church. Today, Jesus commissions the apostles to proclaim the Gospel to the end of the world. That is what the Church is doing now.

Jesus ascends into heaven today. His work on earth has now ended. From heaven He will send His Holy Spirit. Through his Holy Spirit, Jesus is always with us in his Church. It is by the power of that Holy Spirit that the Gospel is proclaimed to this day. The first word of Jesus after his resurrection to his apostles was: Peace be with you! The Gospel is the message of peace with God, peace with each other, and peace with yourself through the Holy Spirit. The world desperately needs that Holy Spirit today. In this novena before Pentecost, let us pray with Mary and the apostles for the coming of the Holy Spirit. The power of the Holy Spirit is stronger than the powers of the world. May the Holy Spirit of the Father and the Son strengthen us to live as true Christians and thus to bear witness to our Christianity.

Mary, a simple girl from Nazareth, had not continued her education. She was neither rich nor powerful. She was rich in faith. She was guided by the Word of God. That is why God has chosen her. She sang of the joy of election in her Hymn of Praise, the Magnificat: 'God has looked down on the littleness of his servant!' God magnified her through the Holy Spirit so that after 2000 years she is still honored with much love. May we be like Mary, small and simple but great in faith. Let us unite with her in this novena of Pentecost and pray with the Apostles in the room of the Last Supper through her intercession that the fire of the Holy Spirit may rekindle in us and make us true Christians. Our Lady of Eijk: Pray for us. Amen.